

نشست‌های عربی توطئه و سرابی بیش نیستند

در حالی که جنایات و جنگ‌های یهود علیه مردم ما در فلسطین، لبنان، سوریه و یمن شعله‌ور است، گروهی ذلیل و خوار در پایتخت عراق، بغداد، گرد هم آمده‌اند تا در سی‌وچهارمین اجلاس عادی قله‌های عربی علیه اسلام و مسلمانان توطئه کنند. این سی‌وسومین اجلاس، که از زمان تأسیس اتحادیه کشورهای عربی به دست بریتانیا آغاز شده و سپس تحت نفوذ آمریکا قرار گرفته، به آشپزخانه‌ای برای توطئه علیه امت اسلامی و مسائل آن تبدیل شده است؛ جایی که استعمارگران کافر اراده و پروژه‌های خود را در منطقه پیاده می‌کنند. تصمیمات این اجلاس‌ها ضعیف، بی‌اثر و غیرقابل اجرا هستند و جز خیانت و ویرانی امت اسلام نتیجه‌ای ندارند.

ای شبه‌مردان بی‌اراده‌ی زمانه، تقریباً چهارصد میلیون مسلمان در ۲۲ کشور پراکنده‌اند و بر بیش از ۱۳،۵ میلیون کیلومتر مربع مساحت و با منابع طبیعی عظیم، اعتقاد مشترکی دارند که از آن نظامی برمی‌خیزد که تمام جنبه‌های زندگی را تحت‌الشعاع قرار می‌دهد و اینک نزدیک به دو میلیارد مسلمان در انتظارند که متحد شوند در نظام، موجودیت و رهبری واحدی که آن‌ها را رهبری کند و بار دیگر سروران جهان شوند. اما شما با اظهارات نابخردانه‌تان، ما را به پایین‌ترین ملت‌ها سوق داده‌اید، سرزمین‌های مسلمانان به میدان جنگ، قتل، ویرانی، آوارگی، فقر و چپاول تبدیل شده است. شما هیچ قدرتی برای تغییر وضع موجود و جرات تصمیمی را ندارید که برخلاف خواست اربابان‌تان باشد و اگر تصمیمی گرفته‌اید، فریب و سرابی بیش نیست تا خطرات بزرگ‌تر را بپوشانید یا خشم مردم را خاموش کنید و روحیه‌شان را ضعیف کنید. شما پاسبانان و نگهبانان غرب کافر هستید که ما را مستعمره کرده، تقسیم نموده و حفظ کرده است که پراکندگی‌مان ادامه یابد و از اتحاد و بازگشت به سرچشمه‌ی عزت و قدرت ما جلوگیری کند.

این نشست‌ها تنها محکومیت، نکوهش، التماس به نظام بین‌المللی، پذیرش فروش فلسطین و مردم آن، توطئه، خیانت و خواری چندین برابر است. شما مسلمانان را از راهکار عملی و مؤثر برای حل مسائل و مشکلاتشان منحرف می‌کنید. شما همانند پیشینیان‌تان خائید و در طول تاریخ توطئه کرده‌اید، همانند شاور الفاطمی که بیت‌المقدس را به صلیبیان واگذار کرد و تنها شمشیر بود که وجود او و توطئه‌هایش را پایان داد. فضیلت و عزت برای کسانی است که قدر فلسطین و تقدس آن، عظمت خون مسلمانان و کرامت آنان را می‌شناسند؛ و شما از آنان نیستید، شما خیانت کرده‌اید و در مسیرتان شکست‌خورده‌اید. امت بر شما امید ندارد و از شما گذشته است و پیروان شما نیز فقط کسانی‌اند که پیش از آنکه دین‌شان را بفروشند، دنیا و مایحتاج آن را به قیمت خردی از شما خریدند. «حَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ». «اللَّهُ سبحانه و تعالی مهر بر دل‌ها و گوش‌های آن‌ها و پرده‌ای بر دیدگان‌شان زده است و برای آن‌ها عذابی بزرگ خواهد بود».

ای مسلمانان، این گروه ذلیل که امنیت موجودیت کثیف رژیم یهود را اولویت خود قرار داده‌اند، در خدمت آن به رقابت برخاسته‌اند و هر آنچه نیاز دارد از غذا، دارو و انرژی به آن می‌رسانند و آنها مردم فلسطین، مجاهدان و سلاح‌شان را منشأ مشکل می‌دانند، جهادشان را تروریسم می‌خوانند و درصدد شکست دادن آن‌ها و مجبور کردن‌شان به تسلیم با پوشش پایان خونریزی، بازسازی و سخنان بیهوده درباره‌ی دو دولت و قطعنامه‌های بین‌المللی هستند. الله سبحانه و تعالی دشمنان را لعنت کند که گمراه‌شان ساخته است!

ای مسلمانان، آیا ندیده‌اید چگونه این حکام ذلیل، بارها و بارها از سوی آمریکا و یهود تحقیر شدند، ولی حتی پلک هم نزدند؟ چگونه در فسق و فجور خود افراط کردند و با گستاخی تمام در سرزمین حرمین، ترامپ دشمن اسلام و مسلمانان را پذیرفتند و میلیارد‌ها دلار به او تقدیم کردند؟ ابن زاید، دشمن اسلام و مسلمانان (ترامپ)، وقتی وارد کشورش شد، مسجدی را بست که قرار بود کاروان ترامپ از آن عبور کند. پس چه انتظاری از آنان دارید؟!

این خائنین و توطئه‌گران دیگر شایسته‌ی سخن گفتن نیستند و نه حتی شایسته‌ی صدور ندای خیرخواهی؛ زیرا آنان پیشاپیش در اردوگاه کفر و اهل آن علیه امت اسلام صف‌آرایی کرده‌اند. باید دانست هر کس بخواهد در پی الگوی آنان باشد، خود را به غرب وابسته کند و به آنان به امید پذیرش روی آورد و همه‌ی سرزمین‌های شام و منابع و مردم آن را تسلیم کند به این بهانه که تغییر و مقابله ممکن نیست، فراموش کرده که خود آنان منشأ همه‌ی مصیبت‌های ما بوده‌اند و علت قیام مسلمانان علیه حاکمان‌شان همین است. همچنین نادیده گرفته‌اند که ایدئولوژی غرب متضاد با اسلام است و هرچقدر به آنان امتیاز و خون و منابع بدهیم، هرگز راضی نخواهند شد، همان‌طور که از حاکمان مزدورشان ناراضی

داشتند و بعد از آنکه نقشی را که داشتند ایفا کردند، کنار گذاشته شدند. این درستی کلام الله سبحانه و تعالی است که فرمود: «وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَى وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وِیٍّ وَلَا نَصِيرٍ» «هرگز یهود و نصاری از تو راضی نخواهند شد مگر اینکه از دین آن‌ها پیروی کنی. بگو: هدایت الله سبحانه و تعالی است که هدایت حقیقی است. اگر پس از دانشی که به تو رسید، از هوی و هوس‌های آن‌ها پیروی کنی، ولی و یآوری از جانب الله سبحانه و تعالی نخواهی داشت» و این است زیان آشکار.

ای مسلمانان، حل مشکلاتی که طی یک قرن سخت و طاقت‌فرسا بر شما وارد شده است، در دستان خود شماست. زمان آن فرارسیده که از حاکمان ذلیل و بی‌اراده که هیچ لحظه‌ای برای تداوم پراکندگی و پاره‌پاره‌شدن امت صرفه‌نظر نکرده‌اند، رهایی یابید. آن‌ها تمام تلاش خود را برای سرکوب شما، ضایع کردن حقوق و سرزمین‌هایتان، تلف کردن منابع و بازگرداندن شما به قفس به کار گرفته‌اند، درحالی‌که شما آن قفس را شکسته‌اید و خود را بر دشمن چیره و پیروز ساخته‌اند. زمان آن است که به سخنان برادران‌تان در حزب‌التحریر گوش دهید، حزبی که پیشرو و صادق است. خودتان دیده‌اید چگونه جمعیت اندکی در غزه‌ی آزاد بر الله سبحانه و تعالی توکل کردند و یهود را خوار و سرافکنده ساختند و خیانت غرب را در قبال اسلام و مسلمانان آشکار کردند.

راه‌حل در دستان شماست، نه در اتحادیه‌ی عرب و دست‌نشانده‌گان ذلیل آن؛ و آن راه‌حل این است که:

- در یک گفتار و موضع واحد گرد هم آیید، یعنی به عقیده‌ی اسلامی پایبند باشید و هر عقیده‌ی دیگر را رد کنید.
- فرزندان، پدران و برادران‌تان در ارتش‌ها را تشویق کنید تا از حاکمان ذلیل قطع رابطه کنند و رابطه‌شان را با الله سبحانه و تعالی برقرار سازند، سپس به حزب‌التحریر برای برپایی خلافت راشده بر اساس منهج نبوت یاری بدهند که ارتش‌ها را به حرکت درمی‌آورد تا ریشه‌ی رژیم یهود را بکنند، دست غرب و نوکرانش را از سر سرزمین‌های مسلمان کوتاه کند و عدالت و آرامش را در سراسر جهان پخش سازد.

و بدون این کار، سرزمین‌های شما همچنان در معرض تجاوز خواهند ماند، خون‌هایتان ریخته می‌شود و ناموس شما بی‌حرمتی می‌شود. الله سبحانه و تعالی فرمود: «إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ» «به‌راستی الله سبحانه و تعالی حال هیچ قومی را تغییر نمی‌دهد مگر آنکه آن قوم حال خود را تغییر دهند».

برگرفته از شماره ۵۴۸ جریده‌الرایه